

EEN ONVERWACHT BEZOEK IN DE HOGEVEENSE POLDER

Het was de 28e augustus weer een prachtige zomerse morgen. Alles zag er nog fris uit in vergelijking met de vorige dag. Behalve voor de mens is zo'n weertje ook behaaglijk voor de vogels. Overal wordt druk voedsel gezocht.

In het weiland vlak voor mij lopen op een meter of twintig afstand twee Kieviten te fourageren. Spreeuwen maken kabaal op de boerderij. Langs de elzenhaag vliegt een gezinnetje Boerenzwaluw dat op de boerderij is opgegroeid. De jongen krijgen rond de bomen de eerste lessen in het vangen van insecten. Voortdurend houden de zwaluwen de lucht in de gaten want eenmaal per dag komt daar het felle Boomvalkmannetje om voor zijn jongen, die in het bos van Keukenhof zijn uitgebroed, een prooi te slaan.

Ik houd steeds de lucht in de gaten want 's morgens trekken luid roepend de Goudplevieren, Wulpen, Watersnippen en Oeverlopers over. Zo nu en dan rept een groepje Regenwulpen of een enkel Witgatje of Groenpootruiter zich hoog over de polder in zuidelijke richting.

En dan de jonge Torenvalken die hun eerste vlieg oefeningen houden. Steeds weer duiken ze naar de grond en vliegen dan met een stokje of iets dergelijks weer op. Het is een aangename afleiding om naar de vogels te kijken vooral als je aan het werk bent (tot groot ongenoegen van de baas).

Mijn aandacht wordt getrokken door twee Kieviten die zojuist nog rustig in het weiland liepen. Onder luid geschreeuw duiken ze vlak naast me de hoge planten in. De Spreeuwen vliegen ook op en vormen schetterend een grote opeengehoopte wolk in de lucht. Daar tussendoor is de schelle alarmkreet van de zwaluwen te horen. De lucht is nu vol vogels. Dit voorspelt de nadering van een stootvogel en ik tuur dan ook in alle richtingen, maar zie er zo gauw geen een. Fabelachtig toch dat de vogels zo snel een vijand zien naderen, terwijl ik nog helemaal niets zie.

Van achter de boerderij hoor ik de roep van het Boomvalkje, maar deze is niet de directe aanleiding van de vogelangst. Onder de Boomvalk vliegt een tweemaal zo grote stootvogel, ongeveer ter grootte van een Kraai. Als ze recht op mij aanvliegen zie ik dat het een Havik is.

Behalve de Boomvalk volgt ook de Torenvalk de Havik. Dat zij de aanwezigheid van de rover niet op prijs stellen, blijkt wel als de Boomvalk plotseling hoogte wint en luid roepend met een straaljagerachtige duikvlucht op de Havik neerduikt. Hij herhaalt dit wel achtmaal terwijl het Torenvalkje de Havik van achteren belaagt. Maar behendig draait de Havik zich iedere keer net op tijd op zijn rug en slaat naar zijn belagers. Door met een snelle vlucht de elzenbossen van het landgoed Keukenhof in te duiken weet de havik zich van zijn achtervolgers te bevrijden. Dan keert de rust weer en de vogels raken weer in hun normale doen.

Na dit fascinerende "luchtgevecht" vraag ik mij af, waarom een Havik, die toch een standvogel is, zich omstreeks deze tijd ver van zijn broedgebied ophoudt. Er is nog geen enkele vorstperiode geweest of geen sneeuw gevallen.

Het was voor mij niet de eerste keer dat ik in deze omgeving een ontmoeting had met de Havik. In de winter van 1970/1971 zaaide een Havik "dood en verderf" op de fazantenvoerbanen in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Maar toen was het berekoud en lag er een dik pak sneeuw.

J. Bouwmeester

HOP IN NOORDWIJK

Na onze wekelijkse inventarisatie van het landgoed "Oud-Leeuwenhorst" gingen wij op 10 mei niet zoals gewoonlijk over de Gooweg naar huis maar over de Bronsgeesterweg. Er werd een Vlaamse gaai opgemerkt... een Vlaamse gaai?...welnee, het was een Grote Bonte specht. Maar ook daar was niet iedereen het mee eens. We volgde de vogel met onze kijkers. Wie schetst echter onze verbazing toen de vogel ging zitten en zijn prachtige kuif opwaaide. Nee het kon niet missen. Het was een Hop.

Dick v.d.Oever
M. Wiersema
H. Verkade